

die folgenden quer. Luftlocher des 2. Abdominalsegmentes deutlich hinter der Mitte gelegen. Bohrer nach oben gekrümmt, etwas länger als der halbe Hinterleib.

Schwarz. Palpen, Mandibeln mit Ausnahme der Spitze, und Tegulae gelb. Gelb sind weiters die Abdominalsternite und zwar die beiden ersten vollkommen, bei den folgenden aber nur der Hinterrand, Hüften schwarz, Trochanteren und die übrigen Teile der Beine gelblichbraun. Hinterschenkel braun, Hinterschienen und Tarsen schwärzlich. Der ganze Körper mit kurzen silberweissen Haaren bedeckt.

Länge: 7 mm. Bohrerlänge 3 mm.

Ein ♀ aus Jászberény, gesammelt von Dr. L. Móczár im Jahre 1938.

Von der durch Förster im Jahre 1868 aufgestellten Gattung, wurde bisher keine einzige Art beschrieben. Schmiedeknecht schreibt über diese Gattung folgendes: „Eine weitere Notiz über die Gattung findet sich nicht, ebensowenig die Beschreibung einer Art.“ (Opuscula Ichneumonologica 4. p. 1668).

Balogh & Loksa

## Symbola ad faunam Aranearum Hungariae cognoscendam.

Dr. J. Balogh et E. Loksa

Etiamsi exploratio arachnologica Hungariae fere octoginta annos nata est, inveniuntur tamen regiones non paucae, quarum fauna arachnologica tota ignota est. Quare non inutilem fore speramus enumerationem Aranearum a nobis ad vicos Tahi, Pócsmegyer et Szigetmonostor collectarum, quae regiones a nobis per duo annos subtilius perscrutatae sunt.

E speciebus infra enumeratis nonnullae rariores vel minus notae sunt, quae species inferius accuratius disputabuntur.<sup>1</sup>

### Enumeratio specierum ab autoribus collectarum:

**Uloboridae:** *Uloborus Walckenerius* Latr.: P. Sz. — *Hyptiotes paradoxus* (C. Koch): P.

**Dictynidae:** *Amaurobius ferox* (Walck.): T. — *Titanoeca Schineri* L. Koch: T. — *Lathys humilis* (Blackw.): T. — *L. puta* (O. P. Cambr.): P. — *L. falcigera* Balogh: Sz. — *Dictyna flavescens* (Walck.): T. P. — *D. latens* (Fabr.): P. — *D. vicina* E. Sim.: T. — *D. arundinacea* (L.): T. — *D. uncinata* Thor.: T. P. — *D. Szabói* Chyz.: P.

<sup>1</sup> Post nomina specierum: T = Tahi, P = Pócsmegyer, Sz = Szigetmonostor.



**Dysderidae:** *Dysdera longirostris* Doblaka: T. — *Harpactes rubicundus* (C. Koch): T.

**Gnaphosidae:** *Drassodes lapidosus* (Walck.): T. P. — *D. pubescens* (Thor.): P. — *D. signifer* (C. Koch): P. — *Scotophaeus scutulatus* (L. Koch): T. — *Zelotes praeficus* (L. Koch): P. — *Z. Latreillei* (E. Sim.): T. — *Z. serotinus* (L. Koch): T. P. — *Z. electus* (C. Koch): P. — *Z. pumilus* (C. Koch): T. — *Z. gracilis* (Can.): T. — *Pterotricha cinerea* (Menge): P. — *Gnaphnosa lucifuga* (Walck.): T. — *G. spinosa* Kulcz.: P.

**Zodariidae:** *Zodarium germanicum* (C. Koch): Sz.

**Pholcidae:** *Haplopholcus Forskali* (Thor.): T. — *Pholcus phalangoides* (Fuessl.): T.

**Therididae:** *Episinus truncatus* Latr.: T. — *Euryopsis flavomaculata* (C. Koch): T. Sz. — *Theridion ovatum* (Cl.): P. — *T. nigrovariegatum* E. Sim.: T. — *T. impressum* L. Koch: T. P. Sz. — *T. tinctum* (Walck.): T. — *T. lunatum* (Cl.): T. — *T. pinastri* L. Koch: T. P. — *T. Blackwalli* (O. P. Cambr.): T. — *T. denticulatum* (Walck.): T. — *T. varians* Hahn: T. P. — *T. simile* C. Koch: P. — *Dipoena melanogaster* (C. Koch): P. Sz. T. — *D. braccata* (C. Koch): P. — *D. tristis* (Hahn): P. — *D. erythropus* (E. Sim.): T. P. — *D. procax* (E. Sim.): T. — *D. torva* (Thor.): P. — *Crustulina guttata* (Wid.): Sz. — *Steatoda bipunctata* (L.): T. — *Teutana castanea* (Cl.): T. — *Lithyphantes albomaculatus* (De Geer): T. P. Sz. — *Asagena phalerata* (Panz.): T. — *Enoplognatha corollata* (Bertk.): P. — *E. thoracica* (Hahn): P.

**Argiopidae:** ERIGONINAE: *Minicia marginella* (Wid.): P. — *Maso Sundewalli* (Westr.): P. — *Lophocarenum elongatum* (Wid.): P. — *Trichopterna cito* (O. P. Cambr.): P. — *T. globipes* (L. Koch): T. — *Panamomops Mengei* E. Sim.: P. — *Diplocephalus cristatus* (Blackw.): T. — *Plesiocraerus picinus* (Blackw.): T. — *Acartauchenius scurrilis* (O. P. Cambr.): T. — *Wideria antica* (Wid.) var. *flavida* (Menge): T. — *Entelecara acuminata* (Wid.): P. — *Dicyphus cornutus* (Blackw.): P. — *Oedothorax apicatus* (Blackw.): T. — *Oe. retusus* (Westr.): T.

LINYPHIINAE: *Ischnyphantes rurestris* (C. Koch): Sz. — *I. fuscipalpis* (C. Koch): Sz. — *Centromerus sylvaticus* (Blackw.): T. — *Leptyphantes tenuis* (Blackw.): T. — *L. Keyserlingi* (Auss.): T. — *L. pallidus* (O. P. Cambr.): T. — *Linyphia triangularis* (Cl.): Sz. — *L. clathrata* Sund.: T. — *Stylophora concolor* (Wid.): T.

TETRAGNATHINAE: *Pachygnatha De Geeri* Sund.: T. — *Tetragnatha extensa* (L.): T. — *T. obtusa* C. Koch: P. — *T. montana* E. Sim.: T. — *Meta segmentata* (Cl.): T. — *M. Merianae* (Scop.): T. — *Nesticus cellulanus* (Cl.): T.

ARGIOPINAE: *Zygiella Thorelli* (Auss.): T. — *Mangora acalypha* (Walck.): P. T. — *Zilla diodia* (Walck.): T. — *Araneus angulatus* Cl.: Sz. — *A. diadematus* Cl.: T. P. Sz. — *A. marmo-*



*poenae torvae* (Th or.) esse videtur. *Dipoenae torvae* solum ♀ ♀, *Dipoenae procacis* (Sim.) solum ♂ ♂ noti.

*Dipoena torva* (Th or.): Species ut videtur in Hungaria rarissima et solum autore L. Beckerio commemorata. Exempla nostra ♀ ♀ ad Tahi lecta sunt. Ceterum vide speciem praecedentem.

*Enoplognatha corollata* (Bertkau): Speciei huius rarissimae in Hungaria adhuc exempla duo lecta sunt: unum ♀ ad Várpalota, alterum ♂ ad Budapest (Sashegy). Exemplum nostrum ♀ ad Pócsmegyer inventum. (VI. 1944.).

*Mincia marginella* (Wid.): Speciem hanc Cel. Chyzer et Cel. Kulczynski e Tasnád (exemplum ♀ unicum!) commemorat. In collectione nostra ♂ unicus et ♀ ♀ duae inveniuntur. (V. et VI. 1944.).

*Trichopterna cito* (Cambr.): Secundum Cel. Chyzer et Cel. Kulczynski ad Érmihályfalva (♂ et ♀) occurrit. Loci incerti cum ? signati sunt Lelesz et Buccari (feminae solae!). Ad Tahi ♂ unicus inventus. (VI. 1944.).

*Trichopterna globipes* (L. Koch): In Hungaria semel inventa (Túrkeve, 2 ♂, legit Balogh). Exempla nostra sunt: ♂ duo, ad Tahi collecta (IV. 1944.).

*Panamomops Mengei* Sim.: Teste Cel. Simone *P. sulcifrons* Menge, Chyz. et Kulcz. (Vol. 2, p. 131) species propria et a specie Cel. Widerio, nomine „*Theridium sulcifrons*” signato optime diversa est. Species in Hungaria valde rara. Exempla nostra: 1 ♂ et 3 ♀ ad Pócsmegyer lecta sunt (VI. 1944.).

*Acartauchenius scurrilis* (Cambr.): Species myrmecophila rarissima, in Hungaria bis tantum inventa. Duo exempla nostra (1 ♂, 1 ♀) in nidis formicarum lecta sunt ad Tahi (IV. 1944.).

*Wideria antica* (Wid.) var. *flavipes* (Menge): Varietatis huius *Erigone suspecta* Kulcz. synonymum paullo dubiosum esse videtur. Aranea haec secundum Cel. Kulczynski solum montes „Tátra” incolit. *Wideria antica* var. *flavipes* e Hungaria adhuc non communicata est (IV. 1944.).

*Synema ornatum* Th or.: Species haec e Rossia orientali descripta etiam in Hungariae occurrit. Exempla fere omnia in arenosis inveniuntur. In regione nostra etiam in arenosis, inter flores *Euphorbiae* quaedam habitat. Adulti in mense Maio et Iunio.

*Xysticus luctuosus* (Blackw.): Species in Hungaria rarissima, cuius exemplum unicum juvenile, a Cel. Chyzerio non certo determinatum et Zboro commemoratum est. Ad Tahi marem unicum adultum legimus. (VI. 1944.).

*Philodromus collinus* C. L. Koch: In Hungaria adhuc in montibus altioribus inventus est. (VI. 1944.).

*Clubiona genevensis* L. Koch: Speciei huius meridionalis, in Hungaria valde rare exemplum unicum ♀ ad Pócsmegyer legimus (VI. 1944.).



Regenata agrestis (W. A. R. K.): In Hungaria  
venta. (Budapest mons Testvérhegy et Táborhegy, legit Loksa).  
Exempla nostra juvenilia ad Tahí (VI. 1944) lecta sunt.

*Tetrilus arietinus* (Thor.): Speciei huius rarae, palporum  
maris forma valde insignis exemplum unicum marem in nidis for-  
micarum legimus ad Tahí (V. 1944).

*Synageles hilarulus* (C. L. Köch): Species haec rarissima in  
Hungaria adhuc semel inventa. Etiam in collectione nostra exem-  
plum unicum ♀ invenimus (VI. 1944).

*Neon Rayi* (Sim.): Species haec rarissima, Salticidarum  
omnium minima secundum Cel. Chyzer et Cel. Kulczynski  
ad Martinscizza occurit, sed nuper etiam in Budapest (mons Sas-  
hegy) inventa est. In collectione nostra exempla nonnulla ♀♀ ad  
Szigetmonostor et ad Pócsmegyer collecta inveniuntur (VI. 1944.  
et VIII. 1946).

*Bianor aenescens* (Sim.): Species rara, in Hungaria adhuc  
ter inventa. Ad Tahí mares duo lecti sunt (VI. 1944).

BIBLIOGRAPHIA: 1. Balogh, J.: A Sashegy pókfaunája. (Bu-  
dapest, 1935. pp. 59). — 2. Chyzer, C. et Kulczynski, L.: Ara-  
neae Hungariae. (Budapest 1-2. 1892-1897, pp. 186 + 336). — 3. Chy-  
zer, C. et Kulczynski, L.: Araneae. (in: Fauna Regni Hungariae,  
Budapest, 3. 1896, pp. 30). — 4. Kolosváry, G.: Neue Spinnenfunde  
aus Ungarn. (Zool. Anz., 128. 1932, p. 255). — 5. Reimoser, E.: Ka-  
talog der echten Spinnen (Araneae) des paläarktischen Gebietes. (Wien,  
1919, pp. 280). — 6. Simon, E.: Histoire naturelle des Araignées. (Pa-  
ris, 1-2. 1892-1903, pp. VII + 1084 + 1080). — 7. Simon, E.: Les  
Arachnides de France. (Paris, 1-5. 1874-1882, pp. 269 + 350 + 364 +  
334 + 886. 6.: 1914. pp. 1298).

## A typus és fajtái.

Irta: dr. Dudich Endre

„Typus” alatt a rendszertani gyakorlatban az állatfajnak  
bizonyos nagyfontosságú és sokszor döntő jelentőségű példányát ill.  
példányait értjük. Azt a példányt ill. azokat az eredeti példányokat,  
amelyekre az új fajt a leíró szerző (autor) alapította, amelyeknek  
vizsgálata alapján az új faj szakszerű leírása (diagnosis) készült.  
Az ilyenek az illető fajra nézve ú. n. törzspéldányok.

A typus ill. typusok különleges jelentőségét nem kell nagyon  
fejtegetni. Fontosságuk van, ez kétségtelen, de talán egyesek ezt  
túlbecsülik. Jelentőségük abban áll, hogy dokumentumok a rend-  
szertani faj és a nomenklaturai név számára. Idők folyamán a faj  
értékével, rokonságával, rendszertani helyével és testi sajátosságai-  
val szemben felmerülő mindenféle kételyt vagy vitát a typus hiva-  
tott tisztázni, ill. eldönteni. Csak a typus vizsgálata adhat autenti-  
kus felvilágosítást, ha az eredeti leírás tévesnek bizonyul, vagy  
hiányoznak belőle olyan részletek, amelyeknek rendszertani jelen-  
tősége a leírás idején még ismeretlen volt és csak későbbi vizsgá-



tekben, új fajok elkülönítésekor vagy bevonás esetén, feltűnő elterjedési hézagot (disjunctio) mutató faunisztikai leletek (pl. boreoalpin fajok) vizsgálatakor megokolt a typussal való összehasonlítás. Mindazonáltal ajánlatos mérsékletet tanúsítani a típusok elkérése terén és azokat csak valóban megokolt, komoly tudományos kérdések fennforgása esetén igényelni. Természetesen ez nem mindig megy könnyen, mert a típusokat, félvén a szállítás veszélyeitől, egyetlen múzeum sem kölcsönöz ki szívesen. Vannak múzeumok, amelyek egyáltalában nem adnak ki typust.

A typust, vagy típusokat már a leírásban is ki szokták emelni. Megadják az azt őrző tulajdonos vagy múzeum nevét, leltári számát és egyéb olyan körülményeket, amelyek a törzspéldányt könnyen megtalálhatóvá teszik. A múzeumokban a típusok már régtől fogva megkülönböztetett bánásmódban részesülnek. Különleges kikészítés, gondosabb, díszesebb felállítás, a többitől eltérő, feltűnő megjelölés és fokozott védelem jár ki a típusoknak, hogy a múzeum többi, átlag példányától e külsőségek által is elüssenek, feltűnők és így könnyen fellelhetők legyenek. Mennél több typust őriz valamely múzeum gyűjteménye, annál fontosabb az az egyetemes tudomány szempontjából és annál irigyeltebb és nagyrabecsültebb a szakemberek körében. Annál többen fordulnak kérelemmel és felvilágosításért a múzeumhoz, annál nagyobb a súlya a múzeumnak a rendszertanban.

Magától értetődik hogy a típusokról és értékükről nem minden systematikus vélekedik egyformán. Vannak akik egyáltalában nem sokat törődnek vele és új fajaik leírásakor minden ebből fakadó alakiségot mellőznek. Ismerünk viszont olyanokat, akik itt-ott tekintettel vannak a typologiai jelentőségére és a legszükségesebb formalításoknak eleget tesznek. Egyesek valóságos typuskultuszt űznek. Leírásaikban csak úgy röpködnek a különböző típusfajták műszavai és az ezekre való hivatkozások. Végül olyanok is akadnak, akik nem sokat tartanak az egész typologiáról, feleslegesnek mondják, sőt egyenesen ellenségei.

A typus és fajtáinak fogalmai és műszavai nem új dolgok. A typus fogalmi differenciálódása már a mult században megindult (Cones 1884, Thomas 1893, Bather 1894, Schuchert 1897, Merriam 1897, Marsh 1898) és századunkban folytatódott (Schuchert 1905, Cabrera 1912, Banks & Caudell 1912, Dallas 1927, Betrem 1928, Frizzelli 1935, stb.). Egyrészt zoologusok, másrészt palaeontologusok járultak hozzá a fogalmak tisztázásához. Ez utóbbiak igyekezete érthető, mert pl. a gerinces-palaeontologus sok esetben nem tudhatja biztosan, hogy a rendelkezésre álló állattöredékek ugyanazon példányokhoz tartoznak-e, vagy sem. Ebben az esetben határozottan érthető, sőt kíváncsok a leírás alapját tevő csontok, csonttöredékek jellegzetesség, ill. taxonómiai fontosság szerint való rangsorolása és ennek megfelelően typologiai megkülönböztetése.



*aenescens* (E. Sim.): P. — *Phlegra fasciata* (Hahn): P. — *Aelurillus V-insignatus* (Cl.): P. — *Phlaeus chrysops* (Poda): T. — *Evarcha flammata* (Cl.): P. T. — *E. laetabunda* (C. Koch): T. Sz.

#### Adnotationes faunisticae:

*Uloborus Walckenaerius* Latr.: Species haec in Hungaria aliquantum rara, at in arenosis ad Szigetmonostor et ad Pócsmegyer valde communis. Adulti ♂♂ et ♀♀ in mense Iunio et Iulio.

*Lathys puta* (Camb.) : ♀♀ nonnullae in mense Iunio. In Hungaria rara species, adhuc e locis sequentibus inventa est: Sátorajújhely, Tokaj, Budapest (Sashegy).

*Lathys falcigera* Balogh: Huius speciei rarissimae duo exempla (1♂, 1♀) lecta sunt in Robinietum pseudacaciae ad Szigetmonostor, 8. VIII. 1946. Species Faunae Hungariae propria est (Budapest: Sashegy). *Lathys falcigera* a speciebus omnibus generis huius partium genitalium forma et oculorum situ optime differt. Fortasse ad genus (vel subgenus?) novum inserenda est.

*Dictyna Szabói* Chyzer: Dictynam hanc palporum maris forma et pictura dorsi valde insignem Cel. Chyzer secundum per pauca exempla (e Kecskemét) in opere eximio „Araneae Hungariae” descripsit. Exempla permulta a nobis inventa lecta sunt in arenosis Pócsmegyer et praecipue ad Szigetmonostor, ubi *Dictyna Szabói* sub plantis humilioribus inter Lichenes valde communis est. Adulti ♂♂ et ♀♀ in mense Iunio et Iulio. Species haec extra Hungariam nondum inventa est.

*Gnaphosa spinosa* Kulcz.: Species haec rarissima, cuius exempla 3 a Cel. Kulczynskio descripta ad Kecskemét et ad Budapest (mons Sashegy) inventa sunt, apud nos frequentius occurrit. Exempla nostra ♂♂ et ♀♀ adulta in arenosis Pócsmegyer et Szigetmonostor mense Maio et Iunio collecta sunt. *Gnaphosa spinosa* in loca supradicta quasi „pseudo-lapidicola” est: in arenosis desunt enim lapides, habitationis *Gnaphosarum* apti, ita ut araneae istae sub cespites vel sub glebis habitant. Etiam haec species proprie Hungariam incolit.

*Theridion Blackwalli* Camb.: Secundum Cel. Chyzer et Cel. Kulczynski rarissimum: duos mares legit Cel. A. Lendl ad Nagyvárad. Exemplum nostrum unicum: ♂ adultum ad Tahi lectum est (V. 1944).

*Dipoena erythropus* (Sim.): Speciei huius in Hungaria rarissimae duo tantum exempla lecta sunt: unum ad Sátorajújhely, alterum ad Bázias. Teste Cel. Simone *Laseola erythropus* Kulcz. non eadem species est atque *Laseola erythropus* Sim. Exempla nostra permulta ♂♂ a descriptione Cel. Simonis nulla re discrepare videntur.

*Dipoena procax* (Sim.): In Hungaria adhuc non inventa. Exemplum nostrum unicum ♂ adultum ad Tahi lectum est. *Dipoena procax* Sim. secundum autores nonnullus synonymum dubium *Di-*



reus Cl. var. *pyramidatus* Cl.: Sz. — *A. alsine* (Walck.): Sz. — *cornutus* Cl.: T. — *A. sericeus* Cl.: T. — *A. ocellatus* Cl.: T. P. — *A. Redii* (Scop.): P. — *A. cucurbitinus* Cl.: P. T. — *A. triguttatus* (Fabr.): Sz. — *A. bituberculatus* (Walck.): T. P. — *A. (Singa) nitidulus* (C. Koch): T. — *A. (Singa) albobittatus* (Westr.): P. — *Cyclosa conica* (Pall.): T. — *Argiope Bruennichi* (Scop.): Sz.

**Mimetidae:** *Ero aphana* (Walck.): P.

**Thomisidae:** *Tmarus piger* (Walck.): T. — *Thomisus onustus* (Walck.): P. — *Runcinia lateralis* (C. Koch): P. — *Misumena vatia* (Cl.): T. P. — *Misumenops tricuspidatus* (Fabr.): T. P. — *Pistius truncatus* (Pall.): T. — *Oxyptila praticola* (C. Koch): P. Sz. — *O. rauda* E. Sim.: T. — *O. scabricula* (Westr.): T. — *Synema globosum* (Fabr.): T. — *S. ornatum* (Thor.): P. — *Xysticus cristatus* (Cl.): T. — *X. Kochi* Thor.: T. P. Sz. — *X. luctuosus* (Blackw.): T. — *Philodromus dispar* (Walck.): T. P. — *Ph. emarginatus* (Schr.): P. — *Ph. collinus* C. Koch: T. — *Ph. rufus* Walck.: T. P. — *Ph. aureolus* (Cl.) var. *pallens* Kulcz.: T. P. — *Ph. aureolus* var. *marmoratus* Kulcz.: T. — *Thanatus pictus* (L. Koch): P. — *Th. mundus* (O. P. Cambr.): P.

**Clubionidae:** *Anyphena accentuata* (Walck.): T. — *Chiracanthium Pennyi* O. P. Cambr.: Sz. — *Clubiona frutetorum* L. Koch: Sz. — *C. pallidula* (Cl.): T. — *C. terrestris* Westr.: T. — *C. genevensis* L. Koch: P. — *Zora spinimana* (Sund.): Sz. — *Z. nemorialis* (Blackw.): T. P. — *Apostenus fuscus* Westr.: T. — *Liocranum annulipes* Kulcz.: T. — *Agroeca pullata* Thor.: T. P. — *Scotina celans* (Blackw.): Sz. — *Phrurolithus festivus* (C. Koch): T. P. — *Ph. Szilyi* O. Herm.: T. — *Micaria albostrigata* L. Koch: T. — *Micariopsis dives* (Luc.): P.

**Agalenidae:** *Tegenaria torpida* (C. Koch): T. — *T. agrestis* (Walck.): T. — *T. ferruginea* (Panz.): T. — *T. silvestris* L. Koch: T. — *T. campestris* L. Koch: T. — *Agalena gracilis* C. Koch: Sz. — *Tetrilus arietinus* (Thor.): T. — *Hahnia nava* (Blackw.): T. — *H. ononidum* E. Sim.: T.

**Lycosidae:** *Pardosa amentata* (Cl.): T. — *P. hortensis* (Thor.): T. P. — *P. agrestis* (Westr.): T. — *Lycosa singoriensis* (Laxm.): Sz. — *L. radiata* Latr.: T. — *L. trabalis* (Cl.): T. — *L. cursor* Hahn: T. P. — *L. ruricola* (De Geer): T.

**Oxyopidae:** *Oxyopes heterophthalmus* (Latr.): P.

**Salticidae:** *Ballus depressus* (Walck.): P. — *Synageles hilarulus* (C. Koch): Sz. — *Heliophanus cupreus* (Walck.): P. T. — *H. auratus* (C. Koch): T. — *H. flavipes* (Hahn): T. — *Evophrys frontalis* (Walck.): T. — *E. obsoleta* (E. Sim.): T. — *Neon Rayi* (E. Sim.): P. Sz. — *Sitticus pubescens* (Fabr.): T. — *S. floricola* (C. Koch): P. — *Attulus saltator* (O. P. Cambr.): P. — *Salticus scenicus* (Cl.): T. — *S. zebraneus* (C. Koch): T. — *Marpissa muscosa* (Cl.): P. — *Dendryphantus rudis* (Sund.): P. Sz. — *Bianor*



1927, p. 113—147). — 7. Duda, O.: Asilidae. (in: Lindner: Die Fliegen der palaearktischen Region, Stuttgart, 1935, pp. 15). — 8. Duda, O.: Curtonotidae. (in: Lindner: Die Fliegen der palaearktischen Region, Stuttgart, 1935, pp. 5). — 9. Hennig, W.: Megamerinidae. (in: Lindner: Die Fliegen der palaearktischen Region, Stuttgart, 1941, pp. 4). — 10. Hennig, W.: Psilidae. (in: Lindner: Die Fliegen der palaearktischen Region, Stuttgart, 1941, pp. 38). — 11. Hennig, W.: Tanypezidae. (in: Lindner: Die Fliegen der palaearktischen Region, Stuttgart, 1937, pp. 6). — 12. Holdhaus, K.: Kritisches Verzeichnis der borealpinen Tierformen (Glazialrelikte) der mittel- und südeuropäischen Hochgebirge. (Ann. nat.-hist. Mus. Wien, 26, 1912, p. 399—440). — 13. Oldenberg, L.: Beitrag zur Kenntnis der europäischen Drosophiliden (Dipt.). (Arch. f. Naturg. 80. Abt. A. H. 2, 1914, p. 1—42). — 14. Pillich, F.: Adatok Simontornya Diptera faunájához. Beiträge zur Dipteren-Fauna von Simontornya. (Rovartani Lapok, 18, 1911, p. 183—187). — 15. Pillich, F.: Aus der Arthropodenwelt Simontornya's. (Simontornya, 1914, pp. 172). — 16. Schin, B.: Adatok Huszt és környékének faunájához. Beiträge zur Fauna Huszt und Umgebung. (Rovartani Lapok, 16, 1909, p. 37—40). — 17. Soós, Á.: Adatok a Balaton-környéke acalyptrás Muscida faunájának ismeretéhez. Beiträge zur Kenntnis der acalypteren Musciden-Fauna in der Umgebung des Balaton-Sees. (Magyar Biol. Kut. Munk., 15, 1942, p. 309—323). — 18. Thalhhammer, J.: Adatok az erdélyi légy-fauna ismeretéhez. Quaedam de fauna Dipterologica Transsylvaniae. (A kalocsai jezsuita gimnázium értesítője, 1901/02 (1902), p. 3—25). — 19. Thalhhammer, J.: Diptera. (in: Fauna Regni Hungariae, Budapest, 3, 1899, pp. 76).

## **Idechthis atricolor spec. nov., eine neue Ichneumonide-Art aus Ungarn**

Von Dr. J. Gyórfi

### **Idechthis atricolor spec. nov.**

Kopf quer, matt, Clypeus in der Mitte des Endrandes ohne Zähnchen. Mandibeln zweizählig, die Zähnchen gleich lang. Gesicht des ♀ nach unten schwach verschmälert. Wangen kurz. Augen länglich oval, nicht behaart und innen nicht ausgerandet. Fühler fadenförmig, gegen das Ende schwach zugespitzt, so lang wie der Thorax. Die 10 distalen Fühlerglieder sind perlschnurartig abgeschnürt.

Thorax matt. Pro- und Mesothorax punktiert. Schildchen nicht ausgerandet, auch nicht an der Basis. Metathorax nicht grob runzlig, mit deutlichen Leisten, die beiden Seitenfelder scharf voneinander getrennt. Area superomedia hinten offen. Metanotum nicht ausgehöhlt. Luftlöcher des Metathorax rund. Radius deutlich winklig gebrochen. Flügel mit Areola. Areola sitzend, unregelmässig, der rücklaufende Nerv deutlich hinter der Mitte mündend. Nervulus interstitial. Nervus parallelus unter der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervulus schief, unten gebrochen, der ausgehende Nerv undeutlich. Der grössere Sporn der Hinterschienen länger als das 2. Tarsenglied.